

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218202431
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1218202431.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Karola Riháka v právnej veci žalobkyne: P. X. Y., Y..N..K., R. X, U., Z.Č.: XX XXX XXX, zast. AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: J. Q.X., Q.. X. X. XXXX, U. W. XX, U., o zaplatenie 4.921,01 eur s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16. novembra 2018 č. k. 21Csp/33/2018 - 101, takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a , aby na miesto žalobkyne R. U., G..Y., D. Q.Á. X, U., Z. XX XXX XXX, vstúpila do konania obchodná spoločnosť P. X. Y., Y..N..K., R. X, U., Z.: XX XXX XXX.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa proti žalobkyni nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.350,39 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 29. 6. 2015 do zaplatenia všetko do 15 dní po právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34,90 % s tým, že o ich rozhodne samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku.

2/ Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že R. U., G..Y.. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 17. 10. 2014 zmluvu o úvere - dostupná pôžička Č.. XXXXXXXXXXXX (č. I. 60), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach po 52,30 eur vždy k 10. dňu v mesiaci s dátumom prvej platby do 10. 11. 2014, pri výške úrokovej sadzby 14,90 % ročne, RPMN 15,96 % a priemernej RPMN na trhu 16,81 %. Celková čiastka úveru bola 5.639,98 eur. Dátum konečnej splatnosti úveru bol stanovený na 10. 10. 2024. Súčasťou zmluvného vzťahu boli Obchodné podmienky pre úver a tiež Všeobecné obchodné podmienky, ako aj sadzobník poplatkov bez podpisu strán záväzkového vzťahu. Listom zo dňa 1. 6. 2015 (č. I. 69) žalobkyňa upozornila žalovaného v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák., že ku dňu 1. 6. 2015 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a vyzvala ho na úhradu dlžnej sumy 384,91 eur. Žalobkyňa následne vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 18. 6. 2015 (č. I. 64) a vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy 3.350,39 eur. Dlžná istina v tom čase predstavovala 3.000 eur, úroky 304,28 eur, poplatky za upomienky 39,51 eur a poistné 6,60 eur, celkovo 3.350,39 eur s 10 dňovou lehotou na plnenie.

3/ Z tohto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je čiastočne dôvodná. V konaní mal za preukázané, že právna predchodkyňa žalobcu uzavrela so žalovaným

platnú zmluva o úvere, pričom žalovaný si svoju povinnosť riadne a včas platiť splátky úveru neplnil. Doručením oznámenia o predčasnej splatnosti úveru, resp. výzvy na úhradu dlžnej sumy, mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobkyni zostatok nesplateného úveru. Súd prvej inštancie odvolávajúc sa na aktuálnu judikatúru skonštatoval, že nie je možné žalobkyni priznať úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru, pokiaľ tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Vyhlásením predčasnej splatnosti zo strany veriteľa v zmysle § 565 Obč. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká a spotrebiteľovi vzniká povinnosť vrátiť nesplatenú istinu a splatné úroky, ktorých výška sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. V prípade omeškania spotrebiteľa s vrátením týchto prostriedkov je spotrebiteľ od zosplatenia povinný platiť výlučne úroky z omeškania, ale nie riadne úroky. Keďže sporný úver bol ku dňu 18. 6. 2015 zosplatený, žalobca si nemôže istinu ďalej úročiť a následne takto zvýšenú pohľadávku uplatňovať. Momentom zosplatenia vznikol žalobkyni nárok na zosplatenú pohľadávku 3.350,39 eur s úrokom z omeškania. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie priznal žalobkyni sumu 3.350,39 eur spolu s 5,05 % úrokami z omeškania ročne od 29. 6. 2015 do zaplattenia. Omeškanie žalovaného určil na podklade oznámenia žalobkyne o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, v ktorom poskytla žalovanému 10 - dňovú lehotu na plnenie, ktorá uplynula dňom 28. 6. 2015. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa zmluvných úrokov účtovaných po zosplatení úveru žalobu zamietol.

4/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34,90 %. Žalobkyňa uplatňovala proti žalovanému sumu 4.967,12 eur s prísl., pričom bola úspešná v časti 3.350,39 eur, čo predstavuje úspech 67,45 % a neúspech 32,55 %. Čistý úspech žalobkyne činí 34,90 % (67,45 % - 32,55%).

5/ Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa a napadla ním výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne aby ho v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie. Namietla správnosť záveru súdu prvej inštancie, že po zosplatení úveru nemá nárok na zmluvný úrok. Argumentovala tým, že zosplatenie úveru spôsobuje len zmenu v záväzku v lehote konečnej splatnosti a straty práva platiť v splátkach (§ 565 Obč. zák.). Nejde o privátnu nováciu celého záväzku. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru veriteľom je jeho prejavom vôle smerujúcim k zániku povinnosti dlžníka platiť svoj dlh v splátkach a vzniku novej povinnosti zaplatiť celý dlh jednorazovo v stanovený termín. Z tohto prejavu vôle nevyplýva, že veriteľ mení záväzok dlžníka v ostatných jeho právach a povinnostiach. V napadnutom rozsudku prezentovaná koncepcia stavia veriteľa do obzvlášť nevýhodného postavenia, pretože veriteľ nielen že nemá v dispozícii vlastné finančné prostriedky z úveru, pretože ich vlastník zatiaľ nezaplatil, ale ani za toto obmedzenie nemôže poberať dohodnutý zmluvný úrok. Žalobkyňa má za to, že zo zmluvy o úvere (§ 497 Obch. zák.) vyplýva právna povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky, pričom predmetné zákonné ustanovenie neuvádza, že dlžník je povinný platiť úroky len do času splatnosti. Záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnuté finančné prostriedky, ako i zaplatiť úroky až do času riadnej úhrady poskytnutého úveru vyplýva aj z § 2 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z.z. a rovnako tak aj z § 503 ods. 3 Obch. zák. Privedením stavu predčasného zosplatenia úveru z dôvodu porušenia povinnosti dlžníka sa tak postavenie dlžníka zvýhodní v porovnaní s jeho postavením v prípade, ak by povinnosť neporušil, čo nie je prípustné. Nepoctivý dlžník by zo špekulatívnych dôvodov mohol bezprostredne po čerpaní úveru pristúpiť k neplateniu dohodnutých splátok, čím by spôsobil predčasnú splatnosť úveru a vyhol by sa tak plateniu dohodnutých zmluvných úrokov. Bol by tak viazaný iba na platenie výhodnejších úrokov z omeškania v právnych predpisoch regulovanej výške úrokovej sadzby a súd by zároveň takejto nepoctivosti poskytoval ochranu. Dohodnuté (zmluvné) úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí, naproti tomu, úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Zatiaľ čo povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku uvedeného priamo v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania dlžníka so splnením dlhu. Sankčný úrok nie je kompenzácia veriteľa za poskytnutie úveru, ale odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie postupoval nad rámec zákona, pretože vyvodil vlastné závery opierajúc sa len o všeobecne nezáväzné rozhodnutie iného súdu, ktorého správnosť či zákonnosť nebola skúmaná. Na podporu svojej odvolacej argumentácie žalobkyňa poukázala na rozhodovacia prax NS ČR (rozhodnutia sp. zn. 29Cdp 2906/2000, sp. zn. 33 Odo 399/2005, sp. zn. 29 Cdo 2606/2000, sp. zn. 33Cdo 113/2008),

rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoKR/15/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co 49/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/1/2018 a sp. zn. 17Co 122/2017.

6/ V priebehu odvolacieho konania pôvodná žalobkyňa R. U. G..Y.. podala návrh, aby do konania na miesto žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť P. X. Y., Y..N..K.. (č. I. 123 a nasl.), pretože predmetnú pohľadávku postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2019 súčasnému žalobcovi (spoločnosť P.K. X. Y., Y.. Y. N.. K..), ktorú založila do spisu. Odvolací súd podľa § 80 ods. 2 C.s.p. návrhu vyhovel a vstup P. X. Y., Y..N..K.. ako nového žalobcu do konania pripustil. Keďže právna predchodkyňa žalobcu R. U., G..Y.. pred postúpením pohľadávky dodržala ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., odvolací súd dospel k záveru, že nová žalobkyňa je v konaní aj hmotnoprávne (vecne) legitimovaná.

7/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.) preskúmal rozsudok v napadnutom výroku, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

8/ Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že za obdobie po zosplatnení úveru žalobkyni zmluvný úrok z nezaplatenej istiny neprináleží. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený nespravodlivý stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa vzniká protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nespájajú odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Obč. zák. robí absolútne neplatnou. Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods.2 Obč. zák. v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobkyňa odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednaného dovoľavala aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho a subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k/ Obč. zák. k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014). V danej veci vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru žalobkyni nepatrí. V tomto smere odvolací súd poukazuje i na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18. 9. 2012, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (§ R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo

spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. K obdobným právnym záverom dospel odvolací súd aj v rozhodnutiach sp. zn. 9Co 17/2018, 15Co 110/2018, 7Co 347/2017, 10Co 95/2018, 11Co/36/2015. Odvolací súd dodáva, že dňa 20. 2. 2019 Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Bratislave z dôvodu rozdielov v rozhodovacej činnosti jednotlivých senátov prijalo zjednocujúce stanovisko č. 1/2019, podľa ktorého, cit: „V prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi“.

9/ Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

10/ Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 3.350,39 eur s 5,05 % úrokom z omeškania od 29. 6. 2015 do zaplatenia, nebol napadnutý odvolaním a preto nadobudol právoplatnosť.

11/ O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. 396 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

12/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).